

Spennende møte mellom øst og vest

cd **samtidsmusikk**

Signe Bakke, klaver
«Crystalline»
2L

1 2 3 4 5 6

Signe Bakke med imponerende fortolkning av Karen Tanakas klaververk

DET ER IKKE MANGE navn som dukker opp når man tenker på japansk samtidsmusikk. Toru Takemitsu, kanskje. Eller Joji Yuasa. Og så Karen Tanaka – som har hatt en særlig forbindelse til Norge gjennom snart mange år. Håkon Austbø presenterte hennes musikk på Verdensmusikkdagene i 1990 og på Ultima-festivalen i 1991.

SIDEN HAR HUN blant annet vært festivalkomponist på ILIOS-festivalen i Harstad og har skrevet bestillingsverk til BIT20.

Hun har også vært festivalkomponist i Bergen, på det som ble den siste Autunnale. Det var her, i 2003, hennes samarbeid med bergenspianisten Signe Bakke startet, et samarbeid som nå er blitt til platen «Crystalline», der Bakke framfører stort sett alt hva Tanaka hittil har skrevet for soloklaver.

DET ER EN begivenhetsrik plate, full av spennende og krevende verk – som for de flestes vedkommende aldri har vært innspilt før.

Bakke tolker dem med teknisk overskudd og imponerende nyanse-rik klangbehandling.

I tillegg er dette en svært interessant komponert utgivelse der verkene ikke framføres i kronologisk orden, men er montert sammen slik at de kaster lys framover og bakover og rokker ved vante forestillinger om det musikalske Østen.

DET STARTER MED «Crystalline» fra 1988, et verk som i utgangspunktet virker veldig «japansk» – med harde, presise, nærmest slagverksaktige anslag på en bakgrunn av klirrende lyder og hengende pedalklanger.

Så følger «Water Dance I-III», skrevet 20 år senere, tre satser der Bakke maner frem bilder av strømmende vann med ekkoer av Debussys «Jardins sous la pluie» og Ravels «Jeux d'eau». Og idet disse assosiasjonene dukker opp, endres forståelsen av «Crystalline». Det man opprinnelig opplevde som «japanske» elementer, minner plutselig vel så mye om impresionismens etterliv i fransk modernisme hos en Messian og en Boulez – noe som kanskje ikke er så rart, tatt i betraktning at Tanaka har bodd i Paris det meste av sitt voksne liv. Her studerte hun hos spektralkomponisten Tristan Murail og var tilknyttet Boulez-senteret IRCAM.

SENERE på platen utfolder Bakke den impresjonistiske klangpaletten i Tanakas sjarmerende klaverstykker for barn. Og hun knytter forbindelsen bakover til Murail i det tredje større verket på platen, «Techno Etudes I-III» (1999), der klaveret fungerer som slagverk og pisker opp en rasende rytmisk-mekanisk storm.

Platen slutter med «Crystalline II» (1995-96) som viderefører klanger og pianistiske grep fra det første verket. Og nå, etter reisen gjennom Tanakas musikalske landskap, klinger det «japanske» uttrykket betydelig mer «vestlig», mer «fransk» enn før.

PETER LARSEN

loget en begivenhetsrik plate med verker av Karen Tanaka, skriver BTs anmelder.

ARKIVFOTO: HANS KNUT SVEEN